

Sygn. akt IV U 1115/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016r. w S.

odwołania W. W. reprezentowanego przez opiekuna prawnego K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. W. reprezentowanego przez opiekuna prawnego K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. W. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 01 września 2014r. do dnia 31 sierpnia 2016r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. W. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1115/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) oraz art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), odmówił W. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, bowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 29.08.2014 r. stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony W. W., wskazując, że Komisja Lekarska, pomimo dostarczonych zaświadczeń o stanie zdrowia wystawionych przez leczących go lekarzy, pominęła lub nie uznała za istotny fakt, iż według rozpoznania tychże lekarzy stan zdrowia wnioskodawcy pogarsza się. Zbyt późno leczona borelioza spowodowała u ubezpieczonego silny stan depresyjny, który systematycznie pogłębia się, co powoduje, że ma

trudności z dopilnowaniem zwykłych codziennych czynności, ma problemy ze skupieniem uwagi, przez co zdany jest na ciągłą pomoc żony i swoich bliskich. Co więcej ubezpieczony wskazał, że odwołanie pomogła mu napisać żona, gdyż sam nie jest w stanie. Nie potrafi także samodzielnie przeczytać ze zrozumieniem pism przesyłanych przez ZUS (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. W., ur. (...), w dniu 25 czerwca 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 36 akt rentowych). Wcześniej wnioskodawca na mocy decyzji organu rentowego z dnia 19.09.2012r., wydanej w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 31.08.2012r., miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową do dnia 31.08.2014r. (decyzja z dnia 19.09.2012r., k. 34 akt rentowych; orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 31.08.2012r., k. 33 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 21.07.2014 r. ustalił, że nie jest on niezdolny do pracy (k. 38 akt rentowych). Od powyższego orzeczenia W. W. złożył sprzeciw, w związku z czym został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29.08.2014 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw k. 41-43 akt rentowych; orzeczenie Komisji Lekarskiej k. 45 akt rentowych). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania decyzji z dnia 5 września 2014r. odmawiającej W. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (decyzja z 05.09.2014r., k. 46 akt rentowych).

W grudniu 2008 r. u ubezpieczonego stwierdzono boreliozę potwierdzoną badaniami serologicznymi (anty-Borelia IgM i IgG dodatnie). W tym okresie u wnioskodawcy występowały zaburzenia mowy, drętwienie twarzy. W lutym 2009r. W. W. był hospitalizowany w Wojewódzkim Szpitalu (...) w W., gdzie rozpoznano: boreliozę, zespół bólowy korzeniowy w przebiegu neuroboreliozy (potwierdzona obecnością przeciwciał anty-Borelia w płynie mózgoworodzeniowym). Decyzją Nr (...) z dnia 10 grudnia 2009r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny stwierdził u W. W. chorobę zawodową – boreliozę.

Biegli lekarze neurolog i specjalista w zakresie chorób zakaźnych w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu, rozpoznali u ubezpieczonego: przebytą neuroboreliozę pod postacią zespołu bólowego korzeniowego w 2009r. (bez objawów klinicznych uszkodzenia układu nerwowego), okresowy zespół bólowy kręgosłupa bez objawów neurologicznych, zaburzenia depresyjne oraz zaburzenia pamięci i funkcji poznawczych. Wskazano także na podejrzenie encefalopatii po przebytej neuroboreliozie. W ocenie biegłych ubezpieczony jest okresowo częściowo niezdolny do pracy od 1 września 2014r. do 31 sierpnia 2016r. Niezdolność do pracy powstała 12 lutego 2009r., kiedy to stwierdzono u W. W. neuroboreliozę podczas hospitalizacji w Wojewódzkim Szpitalu (...) w W.. Częściowa niezdolność do pracy ma związek z chorobą zawodową – boreliozą pod postacią neuroboreliozy. Jak wyjaśnili biegli lekarze, w dokumentacji medycznej ubezpieczonego brak jest dowodów medycznych wskazujących na istotną poprawę stanu zdrowia W. W. w stosunku do badania lekarskiego z dnia 31.08.2012 r. Biegli zwrócili także uwagę, że z powodu leczenia psychiatrycznego stanów depresyjnych oraz występowania zaburzeń pamięci i funkcji poznawczych konieczne jest skierowanie ubezpieczonego na badanie przez biegłego psychiatrę i psychologa oraz wydanie przez nich opinii (opinia biegłych lekarzy neurologa i specjalisty w zakresie chorób zakaźnych, k. 18–20 akt sprawy).

W sporządzonej opinii biegły psychiatra wskazał, że ubezpieczony, z uwagi na otępienie średniego stopnia w przebiegu neuroboreliozy i organiczne zaburzenia depresyjne, jest całkowicie niezdolny do pracy, przy czym niezdolność ta trwa od dnia 17 kwietnia 2015r. (od daty badania) do 30 kwietnia 2018r. i ma związek z chorobą zawodową neuroboreliozą. W ocenie biegłego psychiatry nastąpiło istotne pogorszenie stanu zdrowia wnioskodawcy od czasu badania lekarskiego z dnia 31 sierpnia 2012r. W opinii uzupełniającej biegły psychiatra wyjaśnił, że całkowita niezdolność do pracy ubezpieczonego ma związek z chorobą zawodową, jaką jest neuroborelioza rozpoznana u niego

przez biegłego z zakresu chorób zakaźnych, który wskazał na możliwość powstania zaburzenia funkcji poznawczych w wyniku neuroboreliozy, przy czym otępienie jest przejawem zaburzeń funkcji pozowanych. Z analizy dokumentacji lekarskiej wynika, że w okresie poprzedzającym badanie W. W. w dniu 17.04.2015 r. jego stan psychiczny był oceniany niejednoznacznie. Lekarze konsultanci opierali się na przeprowadzonych przez siebie badaniach, których ocena pozostaje poza kompetencją aktualnie opiniującego biegłego psychiatry. Co za tym idzie, biegły ograniczył się do oceny niezdolności do pracy ubezpieczonego jedynie na podstawie badania przeprowadzonego w dniu 17.04.2015r. Badanie W. W. w dniu 18.03.2015r. było wykonane w związku z postępowaniem o jego ubezwłasnowolnienie. Wówczas rozpoznano u niego otępienie o średnim nasileniu. Mając na uwadze wyniki tego badania, biegły lekarz psychiatra zmienił swoje stanowisko, co do daty powstania niezdolności do pracy i orzekł, że niezdolność ta z uwagi na stan psychiczny wnioskodawcy trwa od 18.03.2015r. (opinia biegłego psychiatry, k. 37-38 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego lekarza psychiatry, k. 57-58 akt sprawy).

Ubezpieczony pracował jako drwal (okoliczność bezsporna).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach Wydziału I Cywilnego z dnia 18 marca 2015r. (sygn. akt I Ns 193/14) ubezpieczony W. W. został całkowicie ubezwłasnowolniony z powodu choroby psychicznej (odpis postanowienie, k. 29 akt sprawy). Postanowieniem z dnia 12 maja 2015r. Sąd Rejonowy w Węgrowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich (sygn. akt III RNs 41/15) obowiązki opiekuna całkowicie ubezwłasnowolnionego W. W. powierzył K. W. (k. 46 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. W. było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej, przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, do ustalenia wysokości świadczenia oraz jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.). Powyższe oznacza, iż przyznanie przedmiotowego świadczenia warunkowane jest spełnieniem zasadniczej przesłanki jaką jest niezdolność do pracy powstała w następstwie choroby zawodowej.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W okolicznościach niniejszej sprawy jedyną kwestią sporną było to, czy ubezpieczony w dalszym ciągu po 31 sierpnia 2014 r. jest osobą niezdolną do pracy i czy niezdolność ta powstała w związku z jego chorobą zawodową, tj. boreliozą rozpoznaną w 2009r. Na tę okoliczność Sąd odpuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa i lekarza specjalisty w zakresie chorób zakaźnych, którzy w opinii z dnia 10 grudnia 2014r. wypowiedzieli się, iż ubezpieczony w dalszym ciągu, czyli od 1 września 2014 roku, jest częściowo niezdolny do pracy w związku z przebytą chorobą zawodową - boreliozą pod postacią neuroboreliozy. Częściowa niezdolność do pracy trwa do 31 sierpnia 2016 roku. Z opinii powołanych biegłych wynika, że badania przeprowadzone po 2012r. (tj. po wydaniu orzeczenia lekarza orzecznika z 31.08.2012r., które było podstawą do przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tego tytułu do końca sierpnia 2014r.) nie dają podstaw, by uznać, iż od dnia 1 września 2014r. nastąpiła u wnioskodawcy istotna poprawa zdrowia w stosunku do badania z sierpnia 2012r. Analizując przedmiotową opinię biegłych neurologa i specjalisty w zakresie chorób zakaźnych, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydana została po zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego. Opinia

jest spójna, logiczna i należyte uzasadniona, a nadto nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania, w tym organ rentowy nie kwestionował opinii biegłych neurologa i lekarza chorób zakaźnych.

Powołani wyżej biegli zwrócili także uwagę, że ze względu na leczenie psychiatryczne stanów depresyjnych oraz występowanie zaburzeń pamięci i funkcji poznawczych w odniesieniu do ubezpieczonego istotna byłaby również opinia psychiatry i psychologa. Ze sporządzonej w niniejszej sprawie opinii psychiatrycznej wynika, że wnioskodawca stał się całkowicie niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 17 kwietnia 2015 r., czy też po uzupełnieniu opinii od dnia 18 marca 2015r., czyli już po wydaniu zaskarżonej decyzji. Podkreślenia przy tym wymaga, że w postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia Sąd ocenia prawidłowość decyzji organu rentowego według stanu istniejącego w dacie jej wydania, w tym także bada okoliczności dotyczące przesłanek do przyznania prawa do renty na datę wydania decyzji. W niniejszej sprawie kontrola decyzji organu rentowego została dokonana na podstawie stanu rzeczy występującego na dzień 5 września 2014 r., zatem okoliczność powstania całkowitej niezdolności do pracy od marca czy też kwietnia 2015 r. na obecnym etapie postępowania nie została wzięta pod uwagę. Należy jednak wskazać, że nic nie stoi na przeszkodzie, by ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z kolejnym wnioskiem o świadczenie z uwagi na późniejsze pogorszenie się jego stanu zdrowia skutkujące niezdolnością do pracy.

W tych okolicznościach Sąd, obdarzając wiarygodnością opinię biegłych lekarza neurologa i lekarza specjalisty chorób zakaźnych, uznał, że W. W. jest nadal częściowo niezdolny do pracy od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2016r., a niezdolność ta powstała w związku z chorobą zawodową – boreliozą.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz.490 ze zm.). Z uwagi, iż sprawa została wszczęta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. przed dniem 1 sierpnia 2015 r.), jak również przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. przed dniem 1 stycznia 2016 r.), do określenia wysokości kosztów zastępstwa procesowego zastosowano przepisy dotychczasowe.